

Un Argemí a la col·lecció del Museu Abelló

219

Jorge Septién Rodero*

Autor: Tomás Argemí

Títol: Carnestoltes,

Època: any 1909.

Material: Tinta xina sobre cartó.

Mides: 16,6 x 25,3 cm.

Número de registre 6641 FMJA

El llegat que va deixar Joan Abelló a la ciutat de Mollet del Vallès està format per prop de 10.000 peces d'art, repartides entre el Museu Abelló, la Casa del Pintor i el Taller de l'artista. Sovint, en el procés de documenta-

ció de les obres de la col·lecció, solen aparèixer petites joies, entre d'elles la peça que us presentem.

L'obra es va pintar l'any 1909, tal com es pot apreciar en la data escrita al costat de la signatura, situada a

* Historiador de l'art. jorgeseptien17@gmail.com

l'angle inferior esquerre. La tècnica d'execució que emprà l'artista per realitzar-la va ser la tinta xinesa sobre un suport de cartó.

De l'autor, Tomás Argemí, en sabem ben poc. Va néixer vers el 1870 i sabem que vers el 1910 encara estava en actiu. Com molts dels artistes catalans que també es troben en actiu a principi de segle XX, treballà com a il·lustrador i dibuixant per a setmanaris i revistes com *Blanco y Negro*, *L'esquella de la Torratxa*, *Catalunya Artística* i *Album Salón*.

El que si coneixem bé és el tema que tracta aquesta petita obra: la celebració del Carnestoltes. No obstant això, no és possible identificar si representa el festeig d'algun Carnestoltes en concret o simplement si es tracta d'una il·lustració del Carnestoltes imaginada pel mateix autor. Tot i que és probable que sigui el Carnestoltes celebrat l'any 1909 a Barcelona, just uns mesos abans de la terrible Setmana Tràgica, ja que un dels leitmotiv de les obres d'Argemí era la representació dels fets que passaven a la ciutat.

Centrant-nos en l'obra, l'escena se situa a l'aire lliure, transcorrent en una petita plaça. En el centre s'observa una petita estructura arquitectònica a manera de quiosc, ornamentada amb tres banderoles que se situen sobre d'una placa que conté la següent inscripció "Palacio del Carnaval".

Dintre d'aquesta estructura que imita l'interior d'un palauet, s'observa un personatge que presideix tot el que està passant al seu voltant. Aquest vesteix amb una indumentària estil Carles III i seu sobre d'una cadira d'inspiració Lluís XIV; al costat trobem un seguit de personatges que li

fan reverències. És molt probable que es tracti de la representació del Rei del Carnestoltes, anomenat en moltes poblacions Rei o Sa Majestat, ja que representa el Rei dels poca-soltes i la disbauxa. A la ciutat de Barcelona, durant tot el segle XIX, aquest personatge també rebia altres títols, com el Duc de les Camàndules, Marquès de la Camamilla, Marquès de la Cova, Baró de la Boira, etc.

Entre la gent de la plaça es poden observar diversos personatges; situat a l'esquerre s'aprecia un home disfressat d'emissari de la cort que acompanya al pregoner, muntat sobre d'un ase. Aquest fa sonar una campana, que duu a la seva mà dreta, per captar l'atenció de la gent i a l'altre sosté el bando de Carnestoltes, característic de les celebracions de la ciutat comtal.

En el centre de la composició i en primer pla es troba a una dona, va disfressada amb una màscara de gall i sosté un paraigua; tot just al seu costat s'observa un petit grup d'homes —ostentosos— que espanten una noia jove amb unes tisores gegants. Entre els personatges que assisteixen a la celebració del Carnestoltes s'observen disfresses de tota mena, de dimoni, d'àrab, de cavaller i fins i tot es troba alguna escena anecdòtica com el policia que ferma a la jove venedora que duu el cistell a les mans.

Concloent, aquesta representació artística ens mostra el Carnestoltes; un Carnestoltes celebrat fa més de cent anys, però malgrat el fet de transcórrer del temps, l'essència de la festa encara es manté. Les disfresses i les màscares continuant sent excuses per camuflar-nos, un mitjà per deixar de ser nosaltres mateixos, trencar amb la monotonia i divertir-nos.